

Voorbereiding 16.5: De jongen te Naïn

Schriftgedeelte

Lukas 7:11-17

Thema

De jongen te Naïn

Exegese

Lukas 7:11-17

Vers 11-12

Het optreden van de Heere Jezus wekt belangstelling. Datmerk je doordat niet alleen Zijn discipelen Hem volgen, maar ook een grote schare met Hem mee gaat als Hij vanuit Kapernaüm op weg gaat richting het plaatsje Naïn. De ontmoeting met een rouwstoet buiten de poort van de stad Naïn brengt twee groepen mensen bij elkaar. Mensen met hoge verwachtingen en mensen met groot verdriet. Maar al die mensen bij elkaar kunnen het probleem van de diepverdrietige weduwe niet wegnemen. Na haar man is nu ook haar zoon gestorven en zij blijft alleen achter. Er zijn twee belangrijke dingen die daarbij een rol spelen. Allereerst iets praktisch: de vrouw heeft nu niemand meer die voor haar zorgt. Een uiterst spannende situatie in een tijd waarin er geen sociale voorzieningen bestaan. Het tweede is dat door dit overlijden haar familie uitsterft. Daarmee is zeker dat de Messias in elk geval niet uit haar nageslacht zal voortkomen.

Vers 13

Twee belangrijke dingen trekken in dit vers de aandacht. Allereerst is er het 'zien' van de Heere Jezus. Dat wil zeggen dat Hij er oog voor heeft (Psalm 10:14). Het tweede opvallende is de innerlijke ontferming. Die uitdrukking wordt in de Bijbel alleen voor God gebruikt (negen keer in het Nieuwe Testament). Het Griekse woord betekent letterlijk: ingewanden. Het verwijst naar Gods innerlijke bewogenheid (Jeremia 31:20) en bereidwilligheid om te vergeven.

Met de uitdrukking 'ween niet' wil de Heere Jezus niet zeggen, dat het ongepast is voor een christen om verdrietig te zijn in verband met het overlijden van een geliefde. Wat Hij wél wil duidelijk maken, is dat deze vrouw midden in haar verdriet op Hem moet letten. Hij gaat er voor zorgen dat de oorzaak van het verdriet wordt weggenomen. Het is dus geen algemene opdracht aan christenen om nooit meer verdrietig te zijn over een overledene (1 Thessalonicensen 4:13). De dood blijft een reden tot verdriet en hoort bij de dingen die voorbijgaan (Openbaring 21:4). Als we weten dat een overledene bij God is, is dat een geweldige troost, maar dat neemt niet weg dat de lege plaats die iemand achterlaat, voelbaar blijft.

Vers 14

Het aanraken van een dode maakte iemand onrein. Voor priesters golden zeer strenge regels in dit verband. Speciaal voor de hogepriester. Hij mocht zelfs een overleden familielid niet aanraken (Leviticus 21:10-11). Zeer opvallend dat de Heere Jezus, de grote Hogepriester (Hebreeën 4:14),

hier nu juist de baar wél aanraakt. Daar zit de betekenis in van overnemen (vervulling van Jesaja 53:4a). Jezus wil worden als de dode om de dode te geven wat Hij heeft: leven. 'De vrolijke ruil' noemt Luther dat.

Jezus komt dichterbij en de dragers staan stil. Geen mens die nog wat doet. Alleen de Heere Jezus. Alleen Hij kan uitkomst bieden in deze situatie. Hij doet dat door te spreken. Eerder in dit hoofdstuk werd ook al duidelijk dat 'slechts één woord genoeg is' (vers 7). Jezus' woord is een machtswoord. Door Zijn spreken komt Zijn goddelijkheid aan het licht. 'Hij spreekt en het is er, gebiedt en het staat er' (Psalm 33:9). Het toespreken van een dode is in andere gevallen onzin. Een dode hoort niet. Maar als Jezus hen roept, horen ze wel (Johannes 5:25).

Vers 15

In dit vers gebeuren drie dingen die van belang zijn. Allereerst gaat de dode overeind zitten. Hij beweegt weer. Een duidelijk bewijs van leven. Vervolgens gaat hij ook weer praten. Hij is dus ook weer bij zijn verstand. Tenslotte brengt Jezus de jongen terug bij zijn moeder. Hij geeft hem terug. De nadruk valt er op dat ze haar zoon terugkrijgt uit de dood dankzij de Heere Jezus.

Vers 16-17

Het is heel begrijpelijk dat de mensen vrezen als je beseft dat ze erbij staan als een dode levend wordt. Deze vrees heeft iets van angst voor het ontzaglijke wonder dat hier gebeurt. Huiveringwekkend ontzag ook voor de macht die tot uiting komt door het optreden van de Heere Jezus. Deze diepe indruk brengt de mensen ertoe God te loven en te prijzen. Ze beseffen dat er hier wat bijzonders aan de hand is. God heeft zijn volk bezocht. Dat verwijst naar Gods verlossende handelen. Gods redding uit de dood (zie bijvoorbeeld Exodus 4:31). Het heeft ook iets schokkends dat Jezus slechts erkend wordt als 'een groot profeet'. Meer niet. Wie werkelijk thuis is in de Bijbel, zou moeten erkennen dat hier meer dan een profeet aanwezig is. Het gerucht (of woord) dat rondgaat, heeft daarom iets dubbels. Het woord van Jezus is een machtswoord. Een gerucht over Hem kan ook iets afdoen aan Zijn macht. Door Hem bijvoorbeeld slechts als een profeet te erkennen. Daarom is kennismaken van een gerucht niet voldoende. Alleen Jezus' eigen woord bevrijdt werkelijk. De bevrijdende kracht van dat woord komt tot ons door het geloof. Geloof in de Heere Jezus Christus. Geloof dat Hij alle macht heeft in hemel en op aarde.

Geloofsleer

- HC zondag 1 Jezus Christus als enige troost in leven en sterven.
- HC zondag 17 Christus heeft door Zijn opstanding de dood overwonnen, zodat zondaren het eeuwige leven deelachtig kunnen worden.
- HC zondag 22 De troost van het eeuwige leven.
- NGB art. 17 De komst van de Zoon om de dode mens weer op te richten.
- NGB art. 26 Er is niemand die ons liever heeft dan Jezus Christus.
- DL 2 1 t/m 3 Verlossing van de mens door de dood van Christus.

Gebedspunten

- Komst van Jezus in ons hart en leven. Hij kan ons van dood levend maken. Vraag of Hij het verlangen geeft om Hem te zoeken en Hem te vinden.
- Troost en nabijheid voor mensen, die verdriet en rouw hebben omdat ze een geliefd persoon missen.
- In zorgen, problemen of andere moeilijkheden op de Heere Jezus zien; van Hem alleen onze hulp verwachten.
- Lofprijzing van de Heere Jezus als de Almachtige: Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er.
- Dank voor (en gebed voor de vervulling van) de belofte, dat Zijn Naam groot zal zijn over de gehele aarde. Hij zorgt voor Zijn Eigen eer!

Psalm- en liedlijst

Maak een keuze uit de volgende psalmen en liederen:

Psalm	36:3	Bij U, HEER', is de levensbron
	68:10	Geloofd zij God met diepst ontzag
	77:8	Heilig zijn, o God, Uw wegen
	88:7	Zult Gij aan doden wond'ren doen?
	89:19	Gedenk o HEER', hoe zwak ik ben, hoe kort van duur
	103:8	Gelijk het gras is ons kortstondig leven
	104:15	Verbergt G', o God, Uw glansrijk aangezicht
Lied	ZB	Alzo lief had God de wereld
	ZB	'k Ben reizend naar die stad
	ZB	Blijf bij mij, Heer'
	ZB	Daar juicht een toon
	ZB	Dankt, dankt nu allen God
	ZB	Eens was ik een vreemd'ling

Introductie op de vertelling

Aandachtspunt voor leidinggevend: De volgende introductie kan emotioneel belastend zijn voor kinderen op de club/vereniging, die kort geleden of van zeer dichtbij te maken hebben gehad met het overlijden van een dierbare. Houd de introductie voor hen kort of maak deze minder persoonlijk, door bijvoorbeeld de focus te verleggen van persoonlijke ervaringen met rouw naar de rouw van de vrouw in het Bijbelverhaal.

Neem een rouw- en ook een condoleancekaart mee. Toon eerst de rouwkaart aan de kinderen. Bevraag hen erover: hebben ze wel eens een rouwkaart gelezen (bijvoorbeeld in eigen familie, in de krant)? Wanneer was dat? Bij welke gebeurtenis hoort zo'n kaart (bij het overlijden van een dierbare)? Welke gevoelens roept het sterven van een geliefd persoon op (verdriet, rouw, eenzaamheid, etc.)?

Omdat het in het Bijbelverhaal gaat over een weduwe, die na haar man ook haar enige kind verliest en dus helemaal alleen achterblijft, zou je ook met de kinderen kunnen kijken naar het

aantal familieleden van de overledene. Hoeveel namen staan op de kaart? Hoe groot is de achtergebleven familie? Zouden zij steun hebben aan elkaar? Hoe is het, als er rouw in je familie of gezin komt en je bent maar met weinig mensen?

Vervolgens toon je het condoleancekaartje. Vraag de kinderen naar de bedoeling van zo'n kaartje (om medeleven en troost te tonen aan de mensen die in rouw zijn). Wat zou je op het kaartje kunnen zetten? Wat wens je de familie van de overledene toe?

Leg vervolgens de link naar de vertelling door te zeggen, dat er geen beter medeleven en troost te krijgen is dan bij de Heere Jezus. Met ons verdriet mogen we naar Hem toe gaan.